

Tilfælde, hvor der til et Majorat kun hører en enkelt Hovedgaard, maa man ikke tage saa megen Jord fra denne Hovedgaard, at der vil opstaa et Misforhold mellem Jorden og Bygningerne. Men dette skal selvfølgelig ikke have den Virkning, at vedkommende Majoratsbesidder bliver fri Ejer af sin Ejendom uden at stille til Raadighed for Staten $33\frac{1}{3}$ pCt. af sin Jord ligesom andre Majoratsbesiddere. For at tydeliggøre dette, er det, jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at der efter Ordene „staa i Misforhold til hinanden“ tilføjes: „Besidderen maa skaffe andetsteds den til Afstaaelsen nødvendige Jord, som efter Lensnævnets Skøn skal være lige saa vel egnet til Formaalet“. Det er ikke nogen ny Realitet, der foreslaas, men blot en Tydeliggørelse af det Indhold, Lovforslaget allerede har, som det er vedtaget ved anden Behandling.

Ordføreren (Hauch): I Henhold til mine Udtalelser ved anden Behandling skal jeg anbefale det stillede Ændringsforslag.

Piper: Disse 4 Forslag til Jordlove, som til Dels hører sammen, danner et Komplex, vil jo nu snart forlade dette Ting og gaa over til Forhandling i det andet høje Ting og formodentlig faa en meget hurtig Behandling dér. Paa Hurtigheden har der heller ikke været noget at klage i dette Ting, navnlig ikke i det sidste Op-løb. Arbejdet med disse Lovforslag har været saa forceret, at vi sjældent har set Magen dertil, og vi har dog i de senere Aar vænnet os ikke saa lidt til meget hurtigt Lovgivningsarbejde. Jeg forstod ikke rigtig den Bemærkning, som det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (Døcker) rettede til mig, da han havde Ordet. Men hvis deri skulde ligge, at jeg eller vi skulde have noget Ansvar for den Behandling, disse Lovforslag har faaet nu, maa jeg bestemt fralægge mig det. Vi har i Dag oplevet, da Lovforslagene var satte til anden Behandling, at vi holdt Udvalgs-møde, efter at Betænkningen var afgivet, og at to af de ærede Ministre mødte op med en Række Ændringsforslag, idet man havde opdaget, at der var en hel Del Uoverensstemmelser mellem disse forskellige Lovforslag. Det er det, mit Parti har hævdet under hele Behandlingen af dette Spørgsmaal, at det let vilde blive. Vi foreslog derfor i Folketinget, at man skulde sammenarbejde alle disse Lovforslag.

Men derom vilde man intet høre. Følgen er, at man altsaa nu i ellefte Time maa erkende, at de ikke stemmer overens. Det vil ikke forundre mig, hvis vi ikke ser disse Sager for sidste Gang, hvis vi ser Lovene komme igen for at blive revideret og faa en bedre Skikkelse. Vi har oplevet det en Gang før, da Arbejdet var saa forceret, at man ikke vidste, hvad der stod i Loven. Den Gang, vi vedtog Arvefæsteloven, kom den ikke een Gang igen, men to Gange.

Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslags Indhold skal jeg minde om, at det Parti, jeg tilhører, meget gerne ser de Hovedformaal, det rummer og tilsigter, bragt til Udførelse, Frigørelse af Lenene, Fjernelse af den døde Haand, der hviler paa disse Ejendomme, og at der derved fremkommer ca. 40 000 Tdr. Land til Jordfonden til Udstykning til mindre Jordbrug, men vi har under hele Behandlingen haft for Øje, at dette Lovforslag skulde tage skyldigt Hensyn til dem, der i saa høj Grad berøres deraf, Besidderne, og at det ikke skulde blive mere snærende for disse end nødvendigt.

Ved den Afstemning, der fandt Sted ved anden Behandling over de af os stillede Ændringsforslag, blev disse forkastet. Lovforslaget fremtræder altsaa med forskellige Pletter. Jeg nævnede under anden Behandling § 11 om Særbeskatning af de Ejendomme, hvis Besiddere ikke vilde indgaa paa Forlig, og ligeledes § 4, der handler om Affindelse med Successorerne. Vi vil ikke i mindste Maade paatage os Medansvaret for disse to Paragraffer. Det Parti, jeg tilhører, kan altsaa ikke godkende den Form, Lovforslaget har faaet. Vi anser ikke Lovforslaget for forsvarligt, billigt, hensyntagende eller retfærdigt. Naar jeg ikke desto mindre vil opfordre mine Meningsfæller til at stemme for dette Lovforslag, er det, fordi Tiden nu en Gang kræver, at dette Spørgsmaal afgøres, og fordi vi ønsker Ejerne eller Besidderne sat paa lige Fod med andre Ejendomsbesiddere, og at Arveforholdene i disse Slægter kan blive som for Borgerne i det øvrige Land. Men vi stemmer ogsaa for det, fordi vi ikke tør udsætte Besidderne for, at Afgørelsen bliver udskudt, saa at en fremtidig Rigsdag maaske vil stille Besidderne og Slægterne endnu mere retsløst. Vi har i Dag hørt Ytringer fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) og det ærede Medlem for 1ste Kreds (Steincke) af samme Parti, hvilket sidste Medlem udtalte, at han, skønt han er Jurist, ikke lagde me-